

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 1 • Juli/Augustus 2021 • 79ste jaargang

MEDITATIE

Het werk van de Heilige Geest

Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen.

(Joh.16 : 13-14)

Het spreekwoord zegt: je bent nooit te oud om te leren. Dat geldt zowel in het maatschappelijke als in het geestelijke leven. En God wil ons op de leerschool van de Heilige Geest door Hem laten onderwijzen. En daar krijgen we het beste van het beste onderwijs. Dat kan allemaal niet in een keer, maar gedurig blijft de Geest daar mee bezig. Hij blijft bezig met ons een heleboel te leren en misschien nog wel meer af te leren. De Heilige Geest, Die op het Pinksterfeest in Jeruzalem is uitgestort is de Geest der waarheid. Hij zal ons in alle waarheid leiden. Zo wil Hij onze Leidsman zijn. Dan neemt Hij de discipelen, maar ook u en mij als het ware weer op school. Want wij doen dan misschien wel alsof we alles al weten, maar dat valt toch best nog tegen. We hebben dat onderwijs en die leiding van de Heilige Geest heel hard nodig. Het is de Geest der waarheid, Die ons wijs wil maken tot zaligheid. Dan gaat Hij de discipelen en ons leren om te ontdekken wat nu werkelijk waar is. Wat de waarheid is van Gods Woord en hoe we daarmee in de wereld moeten staan. Hij gaat ons leren hoe we ook

moeten onderscheiden tussen echt en onecht. Waarheid en leugen onderscheiden. Het werk van de Heilige Geest is hoe dan ook van levensbelang. Ook als het gaat om ons te laten leiden door Hem. We hebben veel kennis opgedaan en menen vaak dat we alles zelf wel kunnen regelen. Wij zullen het wel maken. Maar wat kunnen wij ten diepste? Wij laten ons maar moeilijk leiden en leren. We menen zelf de waarheid in pacht te hebben. We berekenen en beredeneren alles. We voelen ons onafhankelijk en we doen naar eigen goeddenken, maar als we ons dan werkelijk in die kruisweg achter Christus begeven, dan zullen we daar toch ook er aan ontdekt worden, dat we uit ons zelf een duistere macht als leidsman gekozen hebben. Dat betekent, dat we zelf niet in het licht leven, maar ook het Licht der waarheid volkomen kwijtgeraakt zijn. Hoe nodig is het dan dat we het oprecht leren bidden : Zend HEERE, Uw licht en waarheid neder, en breng mij, door dien glans, door die Geest geleid tot U, elke dag opnieuw. Want

alleen als we ons door die Pinkstergeest laten leiden, maar dat betekent ook laten gezeggen, dan zullen we in het rechte spoor van Gods waarheid leren wandelen.

Laat u dan door niemand iets wijs maken, laat u niet door allerlei wind van leer meenemen, maar verwacht het biddend en smekend van Gods Geest. Vraag maar elke dag of Hij u in al de waarheid wil leiden. Zelf raken we onherroepelijk het spoor bijster. Maar de Heilige Geest trekt rechte sporen. Hij zoekt het ook niet in zichzelf. Hij spreekt ook niet over zichzelf. Hij zegt niet : Ik zal en Ik heb en Ik ga. Nee, wat Hij gehoord heeft zal Hij spreken. De toekomstige dingen zal Hij verkondigen. Dat wat de Heilige Geest doet en zegt is van de Heere afkomstig. Op dat Evangelie van Gods waarheid kun-

nen we met een gerust hart onze ziel verlaten en betrouwen. Want deze Heilige Geest zal ons niet misleiden. Hij heeft telkens weer op het oog om Christus te verheerlijken. Hij doet niets anders en ook niets liever. Christus groot maken. Naar Hem wijst Hij altijd heen. En hoe die Geest dat dan doet ? Heel eenvoudig zegt Jezus. Hij zal het uit het Mijne nemen en u verkondigen. Hij zal het uit Christus nemen. Dat betekent dus dat alles wat de Heilige Geest onderneemt, al wat Hij zegt dat kan nooit buiten Christus om. Het komt hoe dan ook uit Christus. Dat is om zo te zeggen het kenmerk. En als Johannes ons dan in zijn brieven later op het hart drukt om telkens weer de geesten te beproeven of ze uit God zijn. Dan is dit meteen al een geweldige richtlijn waar we ons aan moeten houden. Komen de dingen die op ons afkomen werkelijk uit Christus ? Is het gebaseerd op Zijn Woord ? Is het niet met Christus in tegenspraak ? Dat zijn vragen die ons voor op de tong moeten liggen. Op die manier hebben we eigenlijk alles wat gedaan en gezegd wordt weer aan Christus en aan Zijn Woord te toetsen. Hoe ? Dat wil de Heilige Geest ons nu juist leren. Daarom is het zo nodig dat we bij Hem op de leerschool blijven. Blijven leren. Blijven lezen en studeren in de Bijbel. Blijven bidden en vragen: Heere maak het mij door uw Geest toch duidelijk wat de weg is, wat ik zeggen moet, hoe ik handelen moet. En dan brengt de Heilige Geest ons telkens weer Christus en Zijn werk in herinnering. Hij maakt het ook in die zin weer levend, dat Hij ons Christus, als de Levensvorst voor ogen stelt. Hij komt telkens weer tot ons om die Christus uit te delen. Om ons voor het eerst of opnieuw toe te eigenen wat we in Christus hebben. Namelijk vergeving der zonden en eeuwig leven. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het

Inhoudsopgave

Deze uitgave van Kracht naar Kruis is voor de zomerperiode. Het is goed om in deze tijd even wat afstand te nemen van het dagelijkse leven. Ik besef dat dit niet voor iedereen is weggelegd. Want ernstige ziekte houdt geen vakantie. En de handicap die ik heb blijft altijd bij mij. Die lege plaats in mijn leven en in mijn gedachten...nooit ben ik er los van! En de kracht van het coronavirus is nog steeds niet gebroken. Zal het ooit nog weer anders worden? Velen leven in onzekerheid en angst. Maar de Heere geve dat het bij ons anders mag zijn. In dit nummer wordt u weer veel aangereikt uit Gods Woord. Om bemoedigd en gesterkt te worden in het verwachten van de Heere en Zijn heil. We wensen u die zegen van harte toe, uit of thuis!

ds. J.P. Boiten

Mijne nemen. Maar als wij dan in die Geest van Pinksteren mogen delen, door die Geest van God geleid worden, dan zullen we toch ook hoe dan ook Christus moeten verheerlijken. Is het aan ons te zien, of te horen, is het voelbaar voor onze naaste dat Gods Geest in ons woont? Hebben we zo in handel en wandel Hem leren groot

maken? Dat vraagt een heilig en nauwgezet leven, waarin we veel wijsheid van de Heilige Geest nodig hebben. Zie dan zo biddend op Hem, opdat ook in ons aller leven Christus verheerlijkt mag worden.

A M E N.

Ds. C. van de Worp, 't Harde

Gebed voor kranke mensen

(13)

Het sterke vertrouwen in de barmhartigheid van God wordt in dit gebed met veel woorden beleden. Dood en leven heeft God alleen in Zijn hand. Dat is beslissend. Een vast fundament. Een krachtig uitgangspunt. Om vanuit deze belijdenis in voor- en tegenspoed op de Heere te hopen. Zo wordt het in dit gebed verwoord: "en zonder ophouden also voor ons zorgt, dat noch gezondheid, noch krankheid, noch enig goed of kwaad ons kan overkomen, ja geen haar van ons hoofd vallen kan zonder Uw wil". Wat een groot vertrouwen in de zorg van God! De bidder getuigt van een vertrouwen op Gods wil zonder enige beperkingen. Is dit niet de zalige onderwerping aan de Heere door het geloof? Ons kan niets overkomen zonder Gods wil! Dit is de beste levensverzekering. De Heere wil genade geven om ons innerlijk tot Hem te wenden. We mogen God vragen dat Hij ons hart van de alledaagse dingen afkeert en ons hart neigt tot Hem. "Neig mijn hart tot Uw getuigenissen", zo vraagt de dichter van Psalm 119. Daarin leren we immers kennen wat de wil van God is.

We kunnen afstandelijk spreken over Gods wil. Als een zaak die ver boven ons

verheven is. Wat een grote onbekende voor ons is. maar het geloof mag de wil van God gaan kennen in Jezus Christus. De Zaligmaker heeft geworsteld met de wil van God. In de hof van Gethsemané streed Jezus met de lijdensbeker. Dat zware lijden mocht Hij al biddend plaatsen onder de wil van Zijn God en Vader. "Uw wil geschiede!". Daar blijkt dat het Gods wil is dat Zijn eigen Zoon de lijdensweg zal volbrengen. Dat Jezus Zich aan het kruis als het zoenoffer zal geven. Is dat niet onvoorstelbaar? Door Jezus' verdienste is Gods wil een heilswil. God wil het goede, ja de zaligheid voor zondaren. Daarom is het zo'n vaste troost, te mogen weten dat door Jezus Christus ons niets kan overkomen zonder Gods heilswil! En dat geldt tot in het kleinste detail: dat ook geen haar van ons hoofd vallen kan zonder Uw wil. Daar denken wij toch niet bij na? Als er een haar van je hoofd valt? Als je bij het kammen van je haar er enkele verliest? Maar de wil van God gaat zelfs over die zaken! Want Christus heeft werkelijk alles volbracht! Dus voor de gelovigen is er niets wat buiten Gods

leiding om gaat. Daarom volgt ook in het gebed : "en dat Gij ook voor Uw gelovigen alle dingen te hunnen beste keert:" Voor de gelovigen is het wel een weg van strijd. Zoals Jezus Zelf tot Zijn discipelen sprak : "in de wereld zult gij verdrukking hebben". Hun wordt geen kalme reis beloofd. Maar als de weg door vele stormen gaat zal de Heere hen vasthouden. Door diepten heen wordt de kennis vergroot van God en Zijn leiding in Jezus Christus. Zijn er in ons leven dingen die ten goede gekeerd kunnen worden? Bidden we dan de Heere dat Hij die voor ons ten beste wil keren? Niet in eigen kracht verandering aanbrengen, maar met gevouwen handen Zijn hulp inroepen. Want deze troost en zekerheid is er niet om je er bij neer te leggen. Neen, als we het goed verstaan is er geen plaats voor lijdelijkheid. Zo in de trant van : geef het maar over, want het moet toch gaan zoals het gaan moet. Dat zijn heidense gedachten en laat zien dat je Gods wil niet verstaat.

In dit gebed lezen we het ander. Als het geloof in die blijde zekerheid van Gods goede wil mag staan, is er plaats voor de vraag: "...zo bidden wij U verleen ons de genade Uws Heiligen Geestes.." Dat is typerend voor het ware geloof. Je wordt afhankelijk van de genade van Gods Geest. Je krijgt de leiding van de Heilige Geest steeds meer nodig. In het besef dat je het niet verdient. Het is genade. Dit is het leven dat bij de genadetroon wordt gevonden. Daar stijgt een gemengd gebed omhoog:

"...dat Hij ons lere onze ellendigheid recht te erkennen.." Is het nog niet genoeg? Als je met een ziekte of handicap door het leven moet gaan, zul je dan ook nog bidden dat God je jouw ellende recht, op de juiste manier leert te erkennen? Ja, dat is toch niet overbodig. Want wat is onze ellende en hoe leren we die goed verstaan? In onze catechismus belijden we dat we onze ellende leren kennen uit

de wet Gods. Zoals Jezus die hanteert. En als de Heere dat doet, in confrontatie met de rijke jongeling of de Samaritaanse vrouw, dan komt naar voren wat de ellende van de mens is. Het is zijn zonde. Ons hart is van nature vervuld met zondige begeerten. Dat kan de rijkdom zijn, of verlangens naar seksuele omgang, en vult u maar aan. De ware ellendekennis is dus dat we schuldig staan aan Gods heilige liefdeswet. We hebben nergens recht op. Hoe meer we dat beseffen, des te meer krijgen we kracht om ook het vervolg te bidden : "...en geduldig Uw kastijdingen te verdragen die wij tienduizend maal groter verdient hebben." Verdragen – dat is een hele les. Want dat gaat helemaal tegen onszelf in. De Heere leidt in een weg waarin ons vlees wordt gekruisigd. Niet mijn wil maar Uw wil geschiede. Om dat echt in de overgave te mogen belijden, zijn kastijdingen nodig. Dat is niet aangenaam voor ons vlees. Maar wel nuttig voor het geestelijke leven. Kastijdingen zijn slagen of beproevingen die de Heere in Zijn liefdevolle zorg over ons brengt. We kennen toch de levensbeschrijving van de apostel Paulus? Hij heeft veel benauwdheid, tegenspoed en moeite doorgemaakt. Hij plaatst dat in het licht van Gods Woord : "gelijk geschreven is: om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood." Rom. 8 : 36. En dat geeft een heerlijke vrucht van blijde zekerheid. Maar je krijgt dat alleen als je er doorheen wordt geleid. Zalig als we ook iets van die ondervinding kennen. Dan mag je met Paulus verzekerd zijn geworden (door alle moeiten heen) dat niets kan scheiden van de liefde van God, die is in Christus Jezus onze Heere, Romeinen 8 39. Dan zijn we in alles meer dan overwinnaars door Hem, Die ons heeft liefgehad!

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

Een prachtige erfenis

De meetsnoeren zijn voor mij in lieflijke plaatsen gevallen, ja, een prachtig erfelijk bezit heb ik gekregen. (Psalm 16: 6)

Wie werkt ontvangt loon. Dat verdien je. Soms ontvang je iets waar je geen inspanning voor hebt gedaan. Bij een erfenis is dat bijvoorbeeld het geval. Je ontvangt een nalatenschap als je naam in het testament staat. Soms willen mensen door zich in spannen en vriendelijk te doen in iemands testament komen. Treurig is dat. David heeft ook een erfenis ontvangen. Het is een nalatenschap die je niet kan verdienen, maar die je alleen met lege handen kunt ontvangen.

David is blij. De meetsnoeren zijn voor hem in lieflijke plaatsen gevallen. In de oudheid gebruikte men meetsnoeren om akkers mee op te meten. Die snoeren werden ook gebruikt om te meten bij het verdelen van erfenissen. Tot zijn blijdschap heeft David gemerkt dat de meetsnoeren voor hem heel gunstig zijn gevallen, in lieflijke plaatsen. Hij heeft een groot erfdeel ontvangen. Wat heeft David dan in bezit gekregen? Hij heeft veel zegeningen ontvangen in zijn leven: verlossing van vijanden, aardse voorspoed, overwinningen in de strijd, het koningschap over Israël enzovoort. Maar het belangrijkste dat hij ontvangen heeft verwoordt hij in vers 5: 'De Heere is mijn enig deel en mijn beker'. David heeft zich, door Gods Geest, de Heere toegeëigend als zijn God. De God van Israël staat aan zijn zijde en beschermt hem. Groter en mooier dan dit kan een erfenis niet worden. De Gever is voor David belangrijker dan de gaven. Gods zegenende aanwezigheid en liefde is het grootste geschenk dat je kunt ontvangen. David beseft zijn grote rijkdom. Hij

verheugt zich in zijn God en zingt het uit van blijdschap.

Vanuit het Nieuwe Testament krijgen we nog meer zicht op de heerlijkheid van de erfenis die de Heere aan ons wil geven. Dit hemelse erfgoed omvat de nieuwe aarde. Het omvat het eeuwige leven. Het omvat de eeuwige nabijheid van de Heere. Het omvat een nieuw verheerlijkt lichaam. En er zouden nog veel meer dingen genoemd kunnen worden. Als je maar een beetje zicht krijgt op de grootheid en schoonheid van dit erfdeel begint het je te duizelen. Het is fijn om een erfenis te ontvangen. Maar het ontvangen van een erfenis staat altijd in de schaduw van de dood. Pas bij iemands overlijden wordt het testament van kracht. Dat geldt ook voor het erfelijk bezit dat God aan ons wil nalaten. Gods Zoon is gestorven en zo is de hemelse nalatenschap van kracht geworden. Wie delen er in deze nalatenschap? Gods kinderen, wiens namen staan geschreven in het boek des levens. We zijn geneigd te proberen door onze manier van leven een plekje in het hemelse testament te verkrijgen, maar dat zal niet lukken. God prikt al onze pogingen daartoe door als hoogmoed en vijandschap. Wij kunnen onze naam niet in het boek des levens schrijven. Dat kan de Heere alleen. Werknemers kunnen geen erfgenamen zijn van het Koninkrijk der hemelen. In het boek des levens zijn alleen de namen van kinderen geschreven.

Maar hoe kan ik weten of mijn naam in dat boek geschreven staat? Hoe weet ik

zeker dat ik deel in die prachtige erfenis? In dit leven kunnen we al zeker weten of dat prachtige erfdeel ons ten deel valt. Wie stopt met zijn eigen reddingspogingen en zich toevertrouwt aan Jezus Christus, wordt het recht gegeven om een kind van God te zijn. We mogen door het geloof nu al horen uit de mond van de Heere: 'Jij bent Mijn kind. Jij bent Mijn erfgenaam'. En de Heere bewaart de erfenis niet alleen voor straks. Ook nu, in dit leven, deelt Hij er al van uit. Hij laat ons delen in Zijn vergeving, vrede en aanwezigheid van de Geest. We ontvangen in dit leven al een voorschot van het hemelse erfgoed.

Je kan weigeren om een erfenis in ontvangst te nemen. Soms gebeurt dit, bijvoorbeeld omdat een nalatenschap voornamelijk uit schulden bestaat. Maar een grote, kostbare erfenis zal niemand

van ons aan zich voorbij laten gaan. Maar wij mensen zijn zo dwaas geworden dat we uit onszelf de mooiste erfenis van allemaal aan ons voorbij laten gaan. Wees niet zo dwaas, maar neem door het geloof dit prachtige erfgoed in ontvangst. Kniel neer bij het kruis van Golgotha. Geef je schulden over aan Hem en Hij geeft je er een eeuwige rijkdom voor terug. Laten we in verwondering met David meezingen over de meet-snoeren die zo gunstig voor ons zijn gevallen. Laten we ons van nu aan tot in eeuwigheid verwonderen over al die kostbaarheden die ons door Christus ten deel zijn vallen. Laten we Jezus Christus loven, Die omwille van ons arm geworden is, terwijl Hij rijk was, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden.

*Veenendaal
ds. M.W. Westerink*

Handelingen (3)

Een explosieve preek

Stefanus is de eerste die voor het geloof in Christus zijn leven heeft moeten geven.

Hij is bekend geworden als de eerste martelaar. 'Vol van geloof en kracht' en een wonderdoener, zo wordt hij getekend. De Geest stelde hem in staat vanuit de Schriften

te redeneren op zo'n manier dat niemand er iets tegenin kon brengen. Dat leidde tot beschuldigingen uit Joodse kring. Hij zou in Jezus' naam tegen de wet en tegen de tempel spreken, tegen de dingen dus die hun het meest ter harte gingen. Hij wordt voor

de Joodse raad gesleept, waar hij zich moet verantwoorden. Het slot van de geschiedenis is bekend. De preek, waarin Stefanus zijn tegenstanders van verzet tegen de Heilige Geest beschuldigt, windt hen zo op dat ze met hun tanden beginnen te knarsen. Stefanus richt zijn ogen naar de hemel en zegt dat hij de verheerlijkte Christus aan Gods rechterhand ziet staan. Dat is te erg om nog aan te horen, zo vindt men. Hij wordt de stad uit gesleept en gestenigd. Hij beveelt zijn leven aan Jezus en sterft, maar niet nadat hij nog heeft geroepen: 'Heere, reken hun deze zonde niet toe!' Dit in navolging van Jezus (Lk. 23:34).

Waar discussie over heilige dingen ontstaat, kunnen dingen hevig uit de hand lopen. Stefanus is daarvan het eerste christelijke slachtoffer. Hij is wel een echt christelijke martelaar. Hij sterft niet in woede, maar met een woord van vergeving op de lippen. Als zodanig is een voorbeeld, ook voor degenen die niet tot het martelaarschap geroepen zijn. Tot slot nog iets over de preek die Stefanus houdt als hij voor de raad staat. Zij bestaat voor het grootste deel uit oudtestamentische geschiedenissen. Je vraagt je af: wat kon daar nu mis mee zijn? De aanstoot ligt in de keuze die Stefanus doet. Het thema van de geschiedenissen is het verzet tegen degenen die van God geroepen zijn. Zowel Jozef als Mozes kregen met dit verzet te maken. Zoals de vaderen met

deze voormannen omgingen, gaan jullie nu met Jezus en Zijn dienaren om, is de conclusie die Stefanus zijn hoorders laat trekken. Een ander punt van de preek is de afgoderij, waar men maar niet van wilde genezen. Men wilde iets in handen hebben, een gouden kalf, of zoals nu, de tempel. Maar God laat Zich niet binden aan iets wat met handen gemaakt is, zelfs aan Zijn eigen tempel niet. Dat is te veel voor Stefanus' hoorders. En als wij ons hoofd schudden over hun woedende reactie, moeten we bedenken dat Hij zich ook niet aan 'onze' kerken bindt...

LEZEN: HAND. 6:8-15; 7:54-60 (7:1-53)

Lexmond
dr. J. van Eck

De Kracht van de Heilige Geest in het leven van de gelovige (3)

7. De Heilige Geest heeft de macht ons te helpen met een leven dat God welgevallig is en dat Hem eert.

"Want zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods" Romeinen 8 : 14. De Heilige Geest verandert ons leven en de kwaliteit van ons leven fundamenteel. Hij geeft ons de kracht voor een leven dat God welgevallig is en dat Hem eert. Hij neemt ons bij de hand en leidt ons binnen in het leven als zonen en dochters van God. We moeten ons aan Hem

overgeven opdat Hij ons vormt en verandert. Wie de Geest van God heeft is niet alleen een schepsel van God maar ook van binnenuit een kind van God.

8. de Heilige Geest verzekert de gelovige dat hij een kind van God is.

"Dezelve Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn" Romeinen 8 : 16.

Merk op dat Paulus niet zegt dat de Geest van God het aan onze geest betuigt, maar er staat letterlijk '(samen)

met onze geest' getuigt Hij dat wij kinderen Gods zijn. Er zijn er dus twee die samen getuigen dat wij kinderen van God zijn: Gods Geest en onze geest! Hoe ziet dat er in de praktijk uit? In Galaten 4 : 6 geeft Paulus ons een antwoord op deze vraag : "En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept : Abba, Vader!"

9 De Heilige Geest vormt het karakter van de gelovige om en maakt hem meer gelijkvormig aan het karakter van Jezus. "Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Tegen de zodanigen is de wet niet" Galaten 5 : 22, 23).

Alle vroomheid, iedere karaktertrek waarmee we God eren is een werk van de Heilige Geest dat Hij in ons volbrengt. Het is Zijn vrucht, niet de onze!

Zo'n leven dat onder de leiding van de Heilige Geest wordt geleid is niet iets natuurlijks – integendeel. De natuurlijke mens wordt in de verzen beschreven die tegenover de vrucht van de Geest staan (Galaten 5 : 19 – 21). Maar als Gods Heilige Geest in de gelovig geworden mens woont, dan zal het nieuwe leven uit God zichtbaar worden. Daar Gods Geest in de gelovige woont mag hij in de strijd tegen de zonde en de zondige begeerten op de kracht van God vertrouwen. Bovendien zal Gods inwonende Geest het karakter van de gelovige beetje bij beetje veranderen en hem meer gelijkvormig maken aan het karakter van Jezus Christus (vergel. Romeinen 8 : 29b). Dat is wat in de Bijbel beschreven wordt als 'vrucht van de Geest' of als 'heiliging van de Geest'(vergel. 1 Petrus 1 : 2 en 2 Thessalonicenzen 2 : 13).

10 De Heilige Geest heeft de macht in 'heel de waarheid' te leiden.

"Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen" Johannes 16 : 13.

Onder alle menselijke wijsheid en leer zullen we nooit volkomen waarheid vinden; niet eens het beste bijbelonderwijs zal ons ooit aan een volkomen foutloze en volmaakte kennis van de waarheid helpen. Wat we nodig hebben is Gods Geest Die ons in de waarheid leidt. Jezus heeft beloofd dat Hij Hem zal zenden om ons de waarheid te openbaren Deze belofte gold allereerst voor de apostelen; maar we mogen er zeker van zijn dat hun berichten en leerstellingen van God komen en dat ze overeenkomstig de waarheid zijn.

Uit : de Stem door R.A. Torrey

Uitzicht bij depressie (4)

In de Bijbel komen we meer dan eens mensen tegen, die het niet meer zien zitten.

Als een inzicht gevend voorbeeld noem ik de profeet Elia. Wie is geestelijk zo sterk als hij? In opdracht van de HEERE staat hij vaak volstrekt alleen. Hij staat zijn mannetje als hij helemaal alleen staat tegenover honderden priesters van Baál op de Karmel. Het volk van God laat hem staan en zwijgt aanvankelijk wanneer de knecht van de God van het verbond dit volk voor de beslissende keus stelt om de HEERE te dienen, Hem alleen. In de kracht van zijn Zender staat hij daar zonder enige vrees. De HEERE is bij hem!

Maar, als hij kort daarop hoort dat Izebel hem naar het leven staat, omdat zij voelt dat haar invloed is geweken en haar eer is aangetast, zet zij de tegenaanval in. Zij is woedend over de dood van honderden profeten van haar (en van háár god). Dan wordt deze man van God ineens zo moedeloos, dat hij vreest voor zijn leven en et niet meer ziet zitten.

Kilometers ver loopt hij met zijn ziel onder zijn arm. Hij wil nu niet meer verder in de dienst van zijn Zender staan. Hij wil zelfs sterven.

Eerst laat de HEERE in Zijn barmhartigheid Zijn dienaar tot zichzelf komen. Hij mag slapen en eten (als een hemels medicijn) en zo aansterken na deze zo inspannende en uitputtende opdracht van God. Vervolgens geeft zijn God hem niet over aan zijn moedeloosheid. Hij ontvangt een nieuwe opdracht om even zo vele kilometers terug te lopen. En in die weg moet hij namens God een paar mensen zalven voor een nieuwe taak vanuit de hemel. Zó gaat de HEERE om

met dergelijke depressieve dienaars van Hem.

In Jesaja 50:10 horen we een andere profeet, de evangelist van het Oude Testament, ons onderwijzen, dat als we in duisternis wandelen en geen licht hebben, dat we mogen en moeten vertrouwen op de HEERE.

Hij is onze hulp in benauwdheden, belijden en zingen, zoals dit gebeurt in Psalm 46. *Eeb vaste burcht is onze God, een toevlucht voor de zijnen*, kunnen we met Luther zingen in uiterst moeilijke omstandigheden.

Roep Mij aan in de dag van de benauwdheid, zo klinkt Gods stem in psalmen als 50:15, 77:3 en 86:7. Zoals Jona dit beoefende in het ingewand van de vis, toen al Gods golven en baren hem in de diepte brachten, Jona 2:2. In de benauwdheid zal Ik bij hem zijn, troost God, onder andere in Psalm 91:15 en in Psalm 116:3 en evenzo in Psalm 118:5.

Als zelfs in benauwdheid wandelen, is de HEERE er ook, zingen we met Psalm 138.

Vergelijk daarmee Psalm 143:11. Hij is immers mijn toevlucht, zo lezen we in Jeremia 16:19 en in Nahum 1:7 en 9.

Het geloof van Gods kinderen wordt meer dan eens beproefde, juist in perioden van depressiviteit. Als vader behandelt God hen, zo worden we onderwezen en getroost in Hebréeën 12. *Hoe donker ook Gods weg moge wezen, Hij ziet in gunst op wie Hem vrezen*. Daarom kan Jesaja in hoofdstuk 12 van zijn Bijbelboek belijden: ik dank U,

HEERE, dat U toornig op mij geweest bent, maar Uw toorn is afgekeerd en U troost mij.

Een en al zegen is het wanneer we met Psalm 59:10 kunnen getuigen:

*Ik al, omdat G'in bange dagen
mijn toevlucht waart, van U gewagen:
van U, mijn sterkte, zij mijn zang
en snarenspeel mijn leven lang.
Ik heb in nood, aan God verbonden,
in Hem mijn hoog vertrek gevonden
in God, wiens goedertierenheid
zich over mij heeft uitgebreid.*

Petrus wordt door Jezus bewaard voor hopeloosheid, als hij in zwakte zijn Heiland verloochent. Hij troost hem met deze woorden: *Ik heb al voor u gebeden dat uw geloof niet zou bezwijken.* Daarom van de psalm van Habakuk klinken:

*Al zou de vijgenboom niet bloeien...
nochtans...*

Zo leeft Gods volk van het nochtans van het geloof: zo ik niet had geloofd!

*Ede
ds. J. Van Amstel*

De onbekende schrijver

Een dominee kwam eens in een reformatorische boekwinkel, waar hij een boekje zag staan, dat hij zelf geschreven had. De winkelier vroeg hem, wat hij wenste. De dominee vroeg hem, of hij de schrijver van dit boek kende. "O, ja" antwoordde de boekhandelaar. Toen de dominee twijfelde, keek hij heel verbaasd. "Waarom denkt u dat ik de schrijver niet ken?". Wel, antwoordde de dominee, "als u hem had gekend, zou u mij nu als de schrijver hebben begroet."

De winkelier was met stomheid geslagen. Hij was met de schrijver-dominee alleen maar op afstand bekend, niet persoonlijk. Hoewel hij het tegendeel beweerde, kende hij de schrijver niet echt, want hij had hem nooit gezien of ontmoet. Er was nooit een persoonlijke ontmoeting tussen hen geweest. Zo is het ook met veel mensen, die zeggen dat ze God kennen, maar nog nooit bevindelijke kennis hebben gekregen. Ze "kennen" God met een kennis "van horen zeggen", een kennis met het

hoofd, maar niet een kennis "van ontmoeting en omgang", niet een kennis met het hart.

Hartelijke kennis van God in Christus ontstaat door een persoonlijke, bevindelijke ontmoeting met Christus, door de wonderlijke volle werking van de Heilige Geest, zoals het was voor Saulus op weg naar Damascus. Zulke kennis vernieuwt het hart en draagt vruchten voor God.

L.B-T.

Wij zijn op weg naar ons eeuwig huis. (2)

Prediker 12

De Heere wil ons voorbereiden op de toekomst en Hij doet dat ook door ons los te maken van dit leven, door ons steeds meer duidelijk te maken dat veel dingen waarop we meenden te kunnen vertrouwen niet blijvend zijn en dat we daar ons vertrouwen niet op kunnen vestigen. We hebben het steeds meer te leren om veel dingen los te laten, en dat valt ons soms zwaar. Want veel dingen los laten betekent ook dat we ervaren dat we niet alles zelf in handen hebben en niet alles zelf kunnen regelen, maar meer afhankelijk worden. Niet alleen afhankelijk zijn van de Heere, maar ook afhankelijk zijn van andere mensen en juist dat laatste kan wel eens heel moeilijk zijn, vooral ook als mensen ons laten merken dat we van hen afhankelijk zijn.

De Prediker legt hier de nadruk op de ouderdom met de gebreken om ons er vooral toe te brengen dat we de Heere zullen vrezen en onze verwachting en onze hoop op de Heere zullen stellen. De ouderdom is de dag waarop de bewakers van het huis zullen beven. Het lichaam van een mens wordt hier vergeleken met een huis, en de bewakers zijn de armen met de handen, die het lichaam beschermen en verzorgen. Op hoge leeftijd kunnen we zelf ons lichaam niet meer zo goed beschermen en verzorgen en worden we afhankelijk van anderen. De handen kunnen gaan beven en we zijn niet meer zo zeker van de kracht van onze handen en onze armen. Daardoor kunnen we ook onzeker worden bij veel dingen die we doen.

De sterke mannen dat zijn de benen, die in de kracht van het leven als marmeren zuilen zijn, maar zich bij hoogbejaarden

krommen onder de druk van het lichaam. Daardoor staan veel bejaarden niet meer zo vast op hun benen, vallen zij vaker en hebben zij een stok of een rollator nodig om nog goed te kunnen lopen. Bij het stijgen van de leeftijd zijn we niet alleen meer afhankelijk van andere mensen, maar ook van allerlei hulpmiddelen, maar dan mogen we ook dankbaar zijn voor de hulpmiddelen die er zijn, leren we het in het geloof ook uit te zien naar die dag waarop we volmaakt zullen zijn naar lichaam en geest. Het zijn niet alleen de armen en de benen die niet zo vast meer zijn, maar ook het eten wordt moeilijker. Tand en kiezen vallen uit en kunnen hun werk niet goed meer doen. Vooral in de oudheid dreigden veel oudere mensen daardoor ondervoed te worden. Wij hebben in onze tijd de mogelijkheid van een kunstgebit, maar dat is toch nooit gelijkwaardig aan ons eigen gebit, en het slechter worden van het gebit gaat dan samen met aftakeling van het lichaam. Het achteruitgaan van het gebit wordt door de Prediker aangegeven door te zeggen dat de maalsters ophouden omdat ze met weinigen zijn. Bij het ouder worden gaan de meeste mensen lichamelijk steeds meer achteruit. Dit hoeft echter niet alleen negatief te zijn, zodat we daar steeds maar over klagen. Het kan ons er ook toe brengen dat we het leren om niet meer zo hoog van onszelf te denken en niet meer zo veel van onszelf te verwachten. Het leren om ons steeds meer tot de Heere te wenden en ons te richten op het toekomstige leven.

De lichamelijke achteruitgang komt ook daarin tot uiting dat de ogen minder worden. Hier staat dan dat zij die door de vensters kijken verduisterd worden. Dit kan er op wijzen dat mensen staar krijgen en niets meer helder kunnen onderscheiden, het kan er ook op wijzen dat de ogen langzaam blind worden door verschillende ziekten. In ieder geval kunnen oude mensen niet meer zo goed en zo scherp zien, en dan helpt een bril ook niet in alle gevallen. We merken steeds minder op.

Naast de ogen gaan ook de oren achteruit. De Prediker zegt dan dat de beide deuren naar de straat gesloten worden. We kunnen niet zo goed meer horen en veel dingen die er in onze omgeving gezegd worden dringen niet zo goed tot ons door. We mogen dan heel blij zijn dat er nu goede gehoorapparaten zijn, maar toch blijven het hulpmiddelen en kunnen ze niet alles opvangen. Bij het ouder worden krijgen we steeds meer te maken met beperkingen.

Het geluid van de molen verzwakt. De mond die vrijwel tandeloos is geworden kan niet meer duidelijk spreken. Daardoor kunnen we niet alleen niet meer zo goed horen en zien, maar kunnen we ook niet meer zo goed duidelijk maken wat we willen zeggen.

De buitenwereld wordt meer en meer afgesloten, maar daardoor krijgen we wel meer de mogelijkheid om tot onszelf in te keren, het Woord van God te overdenken en ons te richten op het toekomstige leven. Als het leven hier en nu minder belangrijk wordt dan kan het leven met Christus en de verwachting van Zijn toekomst steeds belangrijker worden voor ons en kan ook het leven op hoge leeftijd een zegen voor ons zijn.

*Dirksland,
ds. J. Willemsen*

HET VERSCHIL

Een reisgids kwam op reis een Bijbel tegen.

Zij zaten beiden in een week-end tas.

De reisgids was een tikkeltje beduidmeld,
de Bijbel of hij pas gebonden was.

Zeg, sprak de reisgids aarzelend tot de Bijbel;

en uit zijn stem klonk zachtjes een verwijt:

Jij blijft zo nieuw ondanks het vele reizen
terwijl ik bijna zienderogen slijt....

Zij moeten mij natuurlijk veel gebruiken,

Op mijn gegevens kun je altijd aan.

De mens zegt waar hij heen wil reizen,

Ik geef vertrek en halteplaatsen aan.

Toen sprak de Bijbel, en hij zuchtte even,

Ik ben de mensen niet zo naar de zin,

Ik wijs wel de weg, maar wat ze lastig vinden,

Bij mij staan er geen aankomsttijden in.

PS : die les geldt niet voor westerlingen.

Hun Bijbel ging, ofschoon hij goed beviel,

kapot door 't vele lezen, of, o schande,

omdat hij van de schoorsteenmantel viel.

P.M. de Wit

JOB (7)

God spreekt

Als iedereen is uitgepraat steekt er een storm op en uit die storm klinkt de stem van God. Storm en stem zijn zo indrukwekkend dat niemand van de aanwezigen eromheen kan. Er rest hun niets dan te luisteren. 'Wie is hij die de raad verduistert met woorden zonder wetenschap? Gord uw lendenen (dat is: sterk u), zo zal Ik u vragen, en onder-richt Mij,' spreekt de stem (38:2-3). Maar hoe zou een mens God kunnen onderrichten? Hoe zou hij antwoord kunnen geven op Zijn vragen? Waar was Job toen God de wereld schiep? Toen Hij de zee zijn grenzen stelde? Weet hij waar het licht vandaan komt dat de goddelozen uit hun schuilplaat-sen jaagt? Wie heeft de sneeuw in zijn hand? Wie verstoort met hagel de oor-log? Wie geeft de regen die het gras doet opschieten? Wie wijst de sterren hun baan? Wie beveelt donder en blik-sem? Wie voedt de leeuw en de raaf? Wie doet de hinden baren? Wie geeft de struisvogel zijn snelheid? Wie rust het paard voor de oorlog toe? Wie beveelt de roofvogels waar zij heen moeten gaan? Job legt de hand op zijn mond (39:37). Hij blijft het antwoord schuldig. En dan de grote monsters van de schepping, het nijlpaard en de krokodil. Probeer eens in hun buurt te komen. Dat doe je geen tweede keer! Dit is, samengevat, de strekking van Gods spreken. Geen woord over Job en zijn situatie. Het gaat enkel over Gods majesteit als Schepper. Die wordt zo overweldigend beschreven dat Job God nu *ziet*. Dat is nog wat anders dan over Hem redeneren. Overweldigd als hij is beseft hij dat het waanzin was om God

ter verantwoording te roepen. Tot dit inzicht gekomen verfoeit hij wat hij gezegd heeft en buigt hij zich voor zijn Schepper in diep berouw. Zo gaat het met een mens als *God* spreekt. Een mens kan een mens daar niet toe dwingen, zelfs niet als hij, zoals Elihu, de waarheid spreekt.

Als Job God *gezien* heeft, zwijgt hij, maar dat wil niet zeggen dat hij in het voorafgaande verkeerd gesproken heeft. De HEERE zegt nadrukkelijk dat Job goed over Hem heeft gesproken en de vrienden niet. Zij hebben vergeving nodig voor hun spreken, Job niet. Het wordt twee keer gezegd, zodat we er niet omheen kunnen. Dat is wel even slikken. De woorden van de vrienden klonken ons, rechtzinnige lezers, zo ver-trouwd. En toch zaten ze ernaast. Ellende is niet altijd verdiend en protest niet altijd ongelooft. Voor Job begint een nieuw leven, waarin hij nog rijker geze-gend wordt dan in het vorige. En satan? We waren hem bijna vergeten. Hem is voorgoed de mond gesnoerd.

LEZEN: JOB 42

Lexmond
dr. J. van Eck

ZIE, IK MAAK ALLE DINGEN NIEUW

God leidt de Zijnen vaak door diepe wegen.
En toch lacht hen een blijde toekomst tegen!
Eén blik daarop geeft hun weer nieuwe moed.
Wanneer de Heere hier iets van doet smaken
dat Hij eens alle dingen nieuw zal maken,
dan klinkt hun lied "Wat is de Heere goed!"

Hij bracht hen geestelijk uit de dood tot leven.
De oude mens is wel in hen gebleven,
maar toch: dat nieuwe leven sterft niet meer.
Wel moeten ze steeds met smart belijden,
dat d' oude mens zo sterkt is in het snijden,
zodat z' in zonde vallen telkens weer.

En toch, hoe langt dit nog zal kunnen duren
De Heere weet het en Hij telt de uren;
Straks breekt voor hen het uur van sterven aan.
Dan is de oude mens voorgoed verslagen,
dan wordt hun ziel door engelen gedragen,
om zonder zonde voor Gods troon te staan.

Dan zullen zij met al de hemelingen
tot eer van God Drie-enig eeuwig zingen.
De Vader had hen lief van eeuwigheid,
de Zoon heeft, naar Zijns Vaders welbehagen,
voor hen de schuld en straf volmaakt gedragen,
Gods Geest heeft hen bearbeid in de tijd.

"Zie, Ik maak alle dingen nieuw", die woorden,
die d' oren van Johannes eenmaal hoorden,
zijn ook vandaag tot troost van 's Heeren kerk
Nieuw maakt de Heere God straks alle dingen !
Dan zullen al Zijn lievelingen zingen,
Hem prijzend voor 't door Hem voltooide werk!

Over de volharding.

Veel mensen die tot Christus komen, leven in een voortdurende angst dat ze niet tot aan het einde kunnen volharden in hun geloof. Ik heb ooit iemand horen zeggen:

“Zelfs als ik me Jezus helemaal toevertrouw, zou ik toch weer af kunnen vallen en verloren gaan. Vroeger al; heb ik met God geleefd en een goed begin van het geloof gehad. Maar dat was slechts van korte duur. Zo snel en veelbelovend de verandering ten goede kwam, zo snel was ze ook weer verdwenen.”

Weet je, soms denk ik dat onze angst ertoe leidt dat wat we vrezen ook inderdaad gebeurt. Er zijn niet weinige mensen die uiterlijk tot Christus gekomen zijn, en zich later weer hebben afgekeerd van Hem. Daardoor maakten ze duidelijk dat ze slechts een tijdelijk geloof hadden. Zo'n geloof is geen levend, door God gegeven geloof en kan ook niemand redden.

Als we het vertrouwen in onszelf stellen, zullen we nooit volharden tot het einde. We moeten onze gehele redding alleen afhankelijk maken van Jezus Christus en niet gedeeltelijk van onszelf, anders zullen we onvermijdelijk falen.

De dagen van een leven met Christus zijn stuk voor stuk diamanten van genade die worden geregen aan een gouden snoer van Goddelijke trouw. In de hemel zullen wij aan engelen, overheden en machten over de ondoorgroende rijkdom van Christus vertellen, die ons werd gegeven terwijl wij op aarde woonden en waar wij van genoten hebben. Op de afgrond van de dood zijn wij in leven gehouden. Ons geestelijk leven lijkt dan op een vlam die midden op de oceaan brandt – van verre zichtbaar, maar alleen door Gods genade niet uit-

gedoofd. Het universum zal verwonderd toekijken hoe wij bij de wederkomst van Jezus gerechtvaardigd en zonder schuld intreden door de paarsen poort. Wij moeten helemaal verwonderd en dankbaar worden, als we ook maar één seconde lang door Gods bewarende hand bij Hem blijven. En de waarheid is : we zullen het in eeuwigheid zijn!

Alles wat ik tot nog toe heb opgesomd, zou voldoende moeten zijn om je ogen te openen voor jouw zwakheid en de bewarende genade van God. Maar er is nog veel meer waarover ik met je spreken moet. Ik wil je er aan herinneren in wat voor een oord wij leven. Voor veel christenen is de wereld een woestijn vol met wilde dieren. Enkel van ons heeft God in Zijn genade een rustig leven gegeven, terwijl anderen voortdurend te kampen hebben met zware vervolging. We hebben in ons land de vrijheid om de dag te beginnen met gebed en vaak hoor je christelijke liederen in de huizen. Maar hoeveel broeders en zusters in het geloof moeten dagelijks leven met de spot en de lasteringen van hun medemensen. Of het nu thuis is of op het werk, er worde de hele dag meewarig naar hen geglimlacht, ze worden uitgelachten of verbaal aangevallen. Net als Lot het verduurde in Sodom (zie Genesis 19; 2 Petrus 2 : 7). Hoeveel christenen kunnen tegenwoordig over straat lopen zonder te maken te krijgen met moeilijkheden en beproevingen? Het beste wat wij in deze wereld kunnen doen is er zo voorzichtig en snel mogelijk doorheen te gaan. Overal liggen gevaren op de loer, waar wij mee

te kampen hebben. Maar daarbij rust God ons uit met Zijn Woord als een getrokken zwaard en met het machtige wapen van het gebed. Als je denkt dat ik overdrijf, dan zul je wel heel gauw hardhandig wakker worden gemaakt uit je dromen!

Het ware geloof is door en door bovennatuurlijk. Het begint met Gods bovennatuurlijke ingrijpen, het leidt ons door Gods bovennatuurlijke genade tot aan het einde, waar wij zullen ingaan in Gods bovennatuurlijke rijk. Tot geloof te komen en in het geloof te blijven is geheel en al Gods werk. Daarom is het nodig dat wij ons voortdurend aan Hem vastklampen. Ik hoop dat je dit begrepen hebt en dat je je dit bewust bent,

want jouw behoud ligt helemaal in Gods hand. Hij alleen kan ons er voor behoeden om Hem af te vallen en Hij zal ons zeker in het eeuwige rijk van Zijn Zoon brengen.

C.H. Spurgeon

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd)
Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris, PKN
(hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester, PKN
(hervormd) Dirksland

Ds. A. Snoek, PKN (hervormd),
Kesteren

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur, Christ.
Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

e-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week
van elke maand (10 maanden van het
jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad
gratis ontvangen; de abonnements-
prijs is € 10 per jaar; het banknum-
mer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten
name van Stichting Kracht naar Kruis
te Den Haag; mailadres voor algeme-
ne berichten info@krachtnaarkruis.net;

Opgave nieuwe abonnees en adres-
wijzigingen aan: [abonnee@krachtnaar-
kruis.net](mailto:abonnee@krachtnaar-
kruis.net) of Ledenadministratie Kracht
naar Kruis, Philipshoofjesweg 15,
3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vin-
den in www.krachtnaarkruis.net